

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ 23ΗΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1979

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΤΙΚΟΥ Κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥΜΠΑ

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ Κ. ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ

Ἡ ὑποδοχὴ νέου συναδέλφου εἶναι διὰ τὴν Ἀκαδημίαν πάντοτε ὥρα χαρᾶς καὶ ἐορτασμοῦ. Σήμερον πρόκειται περὶ μέλους ἐκ τοῦ τομέως τῶν ἐνόπλων δυνάμεων. Ὁ ἐκλεγόμενος διὰ τὴν ἔδραν ταύτην πρέπει, πέραν συγγραφικοῦ ἔργου νὰ ἔχει διαπρέψει εἰς τοὺς πολέμους καὶ νὰ χαίρῃ γενικῆς ἀναγνωρίσεως. Πάντα ταῦτα τὰ προσόντα κατέχει τὸ νέον μέλος μας, ὁ κ. Ἰωάννης Τούμπας. Δι' αὐτὸ μὲ εὐλικρινῇ χαρὰν τὸν καλῶ διὰ νὰ τοῦ ἀναρτήσω τὸ μεγάλο διάσημον τῆς Ἀκαδημίας.

Τὸν νέον συνάδελφον θὰ προσφωνήσῃ κατ' ἐντολὴν τῆς Συγκλήτου ὁ ἀκαδημαϊκὸς κ. Λεωνίδας Ζέοβας.

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΥΠΟ ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΤΙΚΟΥ Κ. ΛΕΩΝΙΔΑ ΖΕΡΒΑ

Κύριε Πρόεδρε τῆς Δημοκρατίας,

Ἡ ἐπίσημος εἰς τὴν Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν ὑποδοχὴ τοῦ συναδέλφου μας κ. Τούμπα, τὴν ὁποίαν, Κύριε Πρόεδρε, τιμᾶτε καὶ λαμπρύνετε διὰ τῆς παρουσίας σας, μᾶς προξενεῖ ἰδιαιτέραν χαρὰν. Ὁ ἀντιναύαρχος κ. Τούμπας καταλαμβάνει τὴν ἔδραν τῶν Στρατιωτικῶν Ἐπιστημῶν, τὴν ὁποίαν εἰς τὸ ἀπώτερον παρελθὼν κατεῖχεν ὁ στρατηγὸς Μαζαράκης - Αἰνιὰν καὶ ἐν συνεχείᾳ ὁ ἀντιναύαρχος Λυκούδης. Ἡ ἔδρα αὕτη παρέμεινε κενή, ἐπὶ μακρὰ ἔτη, ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ ἀειμνή-

στον αντιναύαρχον Φωκά, τοῦ τελευταίου εκπροσώπου τῶν Στρατιωτικῶν Ἐπιστημῶν, τοῦ ὁποίου ἡ ἰσχυρὰ προσωπικότης ἔσβησε τὸ ἔτος 1966. Τὰ μακρὰ αὐτὰ ἔτη τῆς ἀπουσίας στρατιωτικοῦ μέλους εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ἀκαδημίας ἐξηγοῦν, μεταξὺ πολλῶν ἄλλων, τὴν ἰδιαιτέραν χαρὰν μὲ τὴν ὁποίαν ὑποδεχόμεθα τὸν Ἰωάννην Τούμπαν ὡς νέον διακεκριμένον συνάδελφον ποὺ προέρχεται ἀπὸ τὰς ἐνόπλους μας δυνάμεις καὶ ἐκπροσωπεῖ τὰς Στρατιωτικὰς Ἐπιστήμας.

Συμφώνως πρὸς τὸ καταστατικόν της, ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ἀναμένει ἀπὸ τὰ μέλη της νὰ ἔχουν διακριθῇ «ἐπὶ ἐπιστήμῃ καὶ ἀρετῇ». Καὶ ὡς πρὸς μὲν τὴν ἀρετὴν εἶναι ἴσως χρήσιμον νὰ ἐπαναφέρωμεν εἰς τὴν μνήμην μας τὴν ἀρχαίαν, τὴν πολυδιάστατον σημασίαν τῆς λέξεως, ποὺ ἀνεφέρετο καὶ εἰς τὴν πολεμικὴν ἀρετήν. Ἀφ' ἐτέρου, ἐὰν ἐπιστήμῃ σημαίνει σύνολον ὁμοειδῶν γνώσεων συνδεομένων ὁργανικῶς καὶ λογικῶς εἰς ἐνότητα καὶ σύστημα, αἱ Στρατιωτικαὶ Ἐπιστῆμαι εἶναι πράγματι ἐπιστῆμαι καὶ μάλιστα εἰς τὴν σύγχρονον ἐποχὴν, κατὰ τὴν ὁποίαν αἱ ἔνοπλοι δυνάμεις, ὡς ἐκ τῆς φύσεώς των, συμπορεύονται καὶ χρησιμοποιοῦν εἰς τὸ ἔπακρον τὰς ἀλματικὰς προόδους τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν καὶ τὰ ἐπιτεύγματα τῶν δύο βιομηχανικῶν ἐπαναστάσεων τῶν τελευταίων 100 - 150 ἐτῶν. Αἱ ἔνοπλοι δυνάμεις, ποὺ δροῦν σήμερον εἰς τὴν ξηρὰν, τὴν θάλασσαν καὶ τὸν ἀέρα ἐπὶ τῇ βάσει πολυπλόκων μηχανισμῶν καὶ ἐκτιμήσεων, προϋποθέτουν γνώσεις ἐκτεταμένας, ἀποκτωμένας μὲ παιδείαν καὶ ἐπιστημονικὴν ἐξειδικευμένην ἀγωγὴν. Ἐν τούτοις, ἡ ἐξειδικευμένη αὕτη ἐπιστημονικὴ ἀγωγή δὲν περιορίζεται εἰς τὰ πλαίσια τῶν ἐφαρμογῶν φυσικῶν Ἐπιστημῶν. «Ὁ πόλεμος εἶναι συνέχισις τῆς πολιτικῆς μὲ ἄλλα μέσα» διεκήρυξεν κατὰ τὸν προηγούμενον αἰῶνα διακεκριμένος στρατιωτικὸς καὶ ἀπαιτεῖ ἀπὸ τοὺς στρατιωτικοὺς πολὺπλευρον παιδείαν καὶ ἐξειδικευμένας γνώσεις ἐπιστημῶν, ὡς π.χ. Ἱστορίας, Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν κ.λπ.

Μιᾶς τοιαύτης πολυπλεύρου στρατιωτικῆς ἐπιστήμης κάτοχος εἶναι ὁ κ. Ἰωάννης Τούμπας, ὁ διακεκριμένος γνώστης τῆς εἰδικωτέρας ναυτικῆς ἐπιστήμης, τὴν ὁποίαν διὰ βίον ἐμελέτησεν, ἐσπούδασεν, ἀλλὰ καὶ ἐφήρμοσεν εἰς τὴν πράξιν. Ἡ ὀλοκληρωμένη ἐπιστημονικὴ κατάρτισις ἀποδεικνύεται καὶ κερδίζεται ὅχι μόνον μὲ τὴν παιδείαν καὶ τὴν θεωρητικὴν ἀγωγὴν, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν εἰς τὴν πράξιν ἐφαρμογὴν τῶν διδαγμάτων της. Βεβαίως «ἐν Ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος ἀλλ' ὡς διεκήρυξεν μέγας ξένος ποιητής, ἡ φράσις θὰ ἠδύνατο ν' ἀποδοθῇ καὶ «ἐν Ἀρχῇ ἦν ἡ Πράξις».

Γεννημένος εἰς Μύκονον, ὁ κ. Ἰωάννης Τούμπας, μετὰ τὰ πρῶτα ἐγκύκλια μαθήματα, ἐσπούδασεν εἰς τὴν Σχολὴν Ναυτικῶν Δοκίμων καὶ ἐν συνεχείᾳ εἰδικεῦθη εἰς τὴν Σχολὴν Πυροβολικοῦ. Τὴν ἐκπαίδευσίν του συνεπλήρωσε κατόπιν εἰς τὴν Ἀνωτέραν Σχολὴν Πολέμου, καθὼς καὶ εἰς ἄλλας εἰδικὰς ἀνωτέρας σχολὰς

εἰς Ἀγγλίαν - τῆς Χώρας μὲ τὴν μακρὰν ναυτικὴν παράδοσιν καὶ τὴν ἡγετικὴν θέσιν εἰς ναυτικά ἐπιτεύγματα.

Ὁ κ. Ἰωάννης Τούμπας ἀπέκτησεν κατὰ τὸν τρόπον αὐτὸν τὴν ἐπιμελεστάτην ναυτικὴν παιδείαν τῆς ἐποχῆς του καὶ ἐμνήθη εἰς τὰ ἐπιτεύγματα τῆς ἐξειδικευμένης στρατιωτικῆς καὶ ναυτικῆς ἐπιστήμης. Τὴν παιδείαν του δὲ αὐτὴν εἶχε τὴν ἐνκαιρίαν νὰ ἐφαρμόσῃ καὶ εἰς τὴν προᾶξιν εἰς ὅλους τοὺς βαθμοὺς τῆς ναυτικῆς ἱεραρχίας καὶ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου, μὲ ἰδιαιτέραν ὁμως ἑξαρσιν ἀπὸ τοῦ 1940 καὶ ἐφεξῆς μέχρι τῆς παραιτήσεώς του κατὰ τὸ ἔτος 1953, ὅτε ἀπεχώρησε τῆς ὑπηρεσίας.

Κατὰ τὸ ἔτος 1940 ὁ κ. Τούμπας ἐξηκολούθει νὰ εἶναι ἑφεδρος ἀξιωματικὸς ὡς ἐξελθὼν τῆς ἐνεργοῦς ὑπηρεσίας συνεπεῖα ἐθνικοῦ διχασμοῦ. Ἦτο μεγάλη ἡ χαρὰ του ὅταν ἀνεκλήθη εἰς τὴν ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν καὶ τοῦ ἀνετέθη ἡ διοίκησις τοῦ ναυτικοῦ ὀχυροῦ τοῦ Μεγάλου Ἐμβόλου (Καραμπουρνοῦ). Τὸ ὀχυρὸν αὐτὸ ἦτο σχεδὸν παρωπλισμένον, ἀπέκτησεν ὁμως ἐντὸς ὀλίγων μηνῶν καὶ κατόπιν μεγάλων προσπαθειῶν τοῦ Διοικητοῦ καὶ τῶν ὑφισταμένων του ἱκανοποιητικὸν ὅπλισμόν καὶ ἀξιολόγους τεχνικὰς ἐγκαταστάσεις, ἐγκαταστάσεις καὶ ὅπλισμόν πὺν ὁ κ. Τούμπας κατώρθωσε νὰ διασώσῃ μεταφέρων ὀλίγον πρὸ τῆς πτώσεως τῆς Θεσσαλονίκης εἰς τὸν Ναύσταθμον. Ἐκεῖ ἐδέχθη μαζὶ μὲ τὰς εὐχαριστίας τῶν προϊσταμένων του τὴν μετάταξιν του καὶ πάλιν εἰς τὰ στελέχη τῆς ἐφεδρείας. Ἀμέσως ἐκδηλωθεῖσα ἐπιθυμία του νὰ συνεχίσῃ τὸν ἀγῶνα μαζὶ μὲ τοὺς ἄλλους συναδέλφους του καὶ μακρὰν Ἑλλάδος, ἐγένετο ἐπίσης ἀμέσως ἀποδεκτή. Τοιοῦτοτρόπως ἐδόθη ἡ εὐκαιρία καὶ ἡ χαρὰ εἰς τὸν κ. Τούμπαν νὰ συνεχίσῃ τὴν δρᾶσιν του, πρῶτον ὡς κυβερνήτης τοῦ ἀντιτορπιλικοῦ (᾿Αετὸς) καὶ ἐν συνεχείᾳ τοῦ (᾿Αδρία), εἰς τὰ πελάγη τῆς Μεσογείου καὶ τῶν Ὠκεανῶν, πάντοτε ἐκεῖ ὅπου ἐδίδετο ἡ ἀποφασιστικὴ μάχη διὰ τὴν τελικὴν νίκην, τὴν ροὴν δηλαδὴ ἀνθρωπίνου δυναμικοῦ καὶ πολεμικοῦ ὕλικου εἰς κρίσιμα πολεμικὰ πεδία τῆς συμμαχίας.

Ματὰ τὸν πόλεμον ὁ κ. Τούμπας ἐχορημάτισεν Ἀρχηγὸς τοῦ Ναυστάθμου, ναυτικὸς ἀκόλουθος εἰς Οὐάσιγκτον, Διοικητὴς τῆς Σχολῆς Ναυτικῶν Δοκίμων, Διευθυντὴς τοῦ Προσωπικοῦ τοῦ Ναυαρχείου, Ἀρχηγὸς Παρακτίου Ἀμύνης, Ἀντιπρόσωπος εἰς τὸ Στρατηγεῖον τοῦ ΝΑΤΟ, τέλος Ἀρχηγὸς τοῦ Στόλου μέχρι τοῦ 1953, ὅτε ἀπεχώρησε τῆς ὑπηρεσίας μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀντιναύαρχου. Ἐπολιτεύθη ἐν συνεχείᾳ καὶ διετέλεσεν Ὑπουργὸς Ἑσωτερικῶν καὶ Ἐξωτερικῶν καὶ ἐξεπροσώπησε τὴν Χώραν εἰς πολλὰς διασκέψεις. Ἡ δρᾶσις του ὑπῆρξε κατὰ τὸν τρόπον αὐτὸν ἔντονος καὶ συνεχῶς ζωηρά. Ὅμως τὴν ἔντονον καὶ ζωηρὰν αὐτὴν δρᾶσιν ὑπερεκάλυψεν ἡ πολεμικὴ του δρᾶσις.

Κύριε συνάδελφε, δὲν εἶμαι ὁμότεχνός σου διὰ τὰ ἀποδώσω ἱκανοποιητικῶς τὴν ἔντονον δρᾶσιν σου καὶ τὴν περιόπτον θέσιν πού κατέλαβες εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ. Μετέχω ὁμως καὶ ἐγώ, ἔστω καὶ ἐξ ἀπόπτου, ἔστω καὶ ὑπὸ τὸ πρῖσμα τῆς ἰδικῆς μου ἐπιστήμης, τῆς καθολικῆς ἀναγνωρίσεως τῶν διακεκριμένων ὑπηρεσιῶν σου εἰς τὰς ἐνόπλους μας Δυνάμεις, εἰς τὸ Ἔθνος. Ἐνδεικτικῶς μόνον ἀναφέρω, ὅτι ὡς κυβερνήτης τοῦ ἀντιτορπιλλικοῦ («Ἀετός») καὶ ἐν συνεχείᾳ τοῦ («Ἀδρία») διεκρίθη διὰ τὰς ἐπιτυχίας σου καὶ ἀπέβη νέον παράδειγμα διὰ τὴν εὐψυχίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ, ὅταν τὸ Ἑλληνικὸν Πολεμικὸν Ναυτικὸν σύσσωμον καὶ ὁμόφυχον ἔγραφεν πράγματι ἐνδόξους σελίδας καὶ μετέφερε τελικῶς τὸν πόλεμον, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐλευθερίαν, μαζὶ μὲ τὰς ἄλλας ἐνόπλους μας δυνάμεις, εἰς τὸν χῶρον ἐκείνων, πού πρὸ ὀλίγων ἐτῶν εἶχον ἐπιχειρήσει νὰ μᾶς ἐξανδραποδίσουν.

Ὁ κ. Τούμπας, ὡς κυβερνήτης τοῦ («Ἀδρία») μετέσχε μὲ τὸ ἀντιτορπιλλικὸν του εἰς τὰς ἀποβατικὰς ἐπιχειρήσεις τῆς Σικελίας, ἀντιμετώπισεν ἐπιτυχῶς Γερμανικὰς τορπιλλακάτους, τέλος δὲ μετέσχε εἰς τὴν παράδοσιν τοῦ Ἰταλικοῦ στόλου εἰς τὸν Τάραντα, Θρυλὸς ὁμως ἀπέβη καὶ ὁ ἴδιος, τὸ ἀντιτορπιλλικὸν του καὶ τὸ πλήρωμά του, ὅταν τὴν 22 Ὀκτωβρίου 1943, κατὰ τὰς ἐπιχειρήσεις τῆς Δωδεκανήσου, ὁ («Ἀδρία») προσέκρουσε ἐπὶ νάρκης καὶ ἀπεκόπη εἰς δύο. Ὁ κυβερνήτης Ἰωάννης Τούμπας τραυματισμένος, ἀλλὰ ψύχραιμος καὶ πείσμων, ἔλαβεν τὴν ἀπόφασιν νὰ ὁδηγήσῃ καὶ κατώρθωσε μαζὶ μὲ τὸ πλήρωμα νὰ ὁδηγήσῃ τὸ ἀπομεινὰ ἡμῖς τοῦ ἀντιτορπιλλικοῦ του εἰς Ἀλεξάνδρειαν παρὰ τοὺς κινδύνους ἀπὸ ἐχθρικήν δρᾶσιν καὶ ἀπὸ τὸ ὕψος στοιχείων. Ἡ ἀπόφασίς του καὶ διαταγὴ πρὸς τὸ πλήρωμα δὲν ἦτο ἀποτέλεσμα διαβουλεύσεων, ἦτο ἄμεσος καὶ αὐθόρμητος, καὶ δὲν συνωδεύετο ἀπὸ κραυγαλέα ἐπίθετα ἢ ἐπικλήσεις πατέρων καὶ ἄλλων προγόνων. Ἦτο «πρᾶξις», ἦτο κρᾶμα κατ' ἐξοχὴν πολεμικῆς ἀρετῆς, εὐρείας καὶ ἐξειδικευμένης ἐπιστημονικῆς γνώσεως, ἱστορικῆς εὐθύνης, ἀγάπης πού ἔχει κάθε ναυτικός γιὰ τὸ καράβι του. Καὶ ἐκεῖ, εἰς τὸν λιμένα τῆς ἀρχαίας πόλεως μὲ τὰς ἑλληνικὰς παραδόσεις, ἢ συγκίνησις τῆς ὑποδοχῆς ἦτο ἀνάλογος τοῦ μεγάλου ἄθλου. Ὁ πληρωμένος Τούμπας, ὁ τραυματίας («Ἀδρία») καὶ τὸ πλήρωμά του ἐγνώρισαν τὴν μεγάλην στιγμὴν τῆς ὑπάρξεώς των. Ἑλληνικὰ πλοῖα, τῶν ὁποίων ἐπέβαινον Ὑπουργοὶ τῆς νομίμου Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, Ἑλληνικαὶ καὶ Συμμαχικαὶ Στρατιωτικαὶ Ἀρχαί, κυβερνῆται καὶ πληρώματα πολεμικῶν σκαφῶν τῆς Ἑλλάδος, Ἀγγλίας καὶ πολλῶν ἄλλων συμμαχικῶν χωρῶν ἀπέδιδαν τιμὰς εἰς τὸν τραυματίαν («Ἀδρία»), τὸν Κυβερνήτην καὶ τὸν πλήρωμά του καὶ συνόδευον μὲ ζητωκραυγὰς τὸν εἴσπλουν εἰς τὸν Λιμένα.

Ὁ Ἰμπραήμ - Πασᾶς παραπλέων τὴν νῆσον Ὑδραν ἠπείλησε ὅτι θὰ τιμωρήσῃ κάποτε σκληρῶς τὴν («μικρὰν αὐτὴν Ἀγγλίαν»). Ἐκατὸν εἴκοσι χρόνια ἀργό-
ΠΑΑ 1979

τερα τὸ Βρεταννικὸν Ναυαρχεῖον διαβιβάζει συγχαρητήρια τῶν Λόρδων τοῦ Ναυαρχείου πρὸς τὸν Κυβερνήτην τοῦ Ἀντιτορπιλλικοῦ («Ἀδρίας») καὶ τονίζει, ὅτι χάρις εἰς τὴν τόλμην καὶ ἐπιδεξιότητά του κατέστη δυνατόν νὰ φθάσῃ τὸ πλοῖον του ἀσφαλῶς εἰς Ἀλεξάνδρειαν. Ἡ Μεγάλη Ἀγγλία τιμᾷ τὸν Τούμπαν καὶ ἐν τῷ προσώπῳ του τὴν «μικρὰν Ἀγγλίαν» καὶ ὅλας τὰς ἄλλας μικρὰς Ἀγγλίας ποὺ συνεχισταὶ παναρχαίου πολιτισμοῦ εἶναι διεσπαρμέναι εἰς τὸ Ἀρχιπέλαγος μας καὶ συμμετεῖχον εἰς τὸν ἀγῶνα παλαιότερον μὲ πολεμικά τους σκάφη, σήμερον μὲ δεκάδας ἑκατομμυρίων τόννων ἐμπορικῶν πλοίων ποὺ εἰς ἐποχὴν πολέμου εὐρίσκονται καὶ αὐτὰ εἰς τὴν πρωτοπορείαν τοῦ ἀγῶνος καὶ ποὺ ἐξασφαλίζουν τὴν συνέχισιν τοῦ πολέμου καὶ τὴν τελικὴν νίκην. Ἄς ἐνθυμηθῶμεν ὅτι ὁ Περικλῆς ἐλυπεῖτο ὅτι αἱ Ἀθῆναι τὸν δὲν ἦσαν νῆσος.

Κύριε Συνάδελφε, ἐτιμήσατε τὴν Χώραν μας καὶ ἐδιακρίθητε ἐπὶ Στρατιωτικῇ Ἐπιστήμῃ καὶ ἐπὶ Ἀρετῇ.

Καλῶς ἦλθατε εἰς τὴν Ἀκαδημίαν.

ΑἶΓαιον

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ Κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥΜΠΙΑ

Ἐξοχώτατε Κύριε Πρόεδρε,

Εὐχαριστῶ Ὑμᾶς θερμῶς κύριε Πρόεδρε τῆς Ἀκαδημίας, διὰ τοὺς ἐξαιρετοὺς καὶ φιλόφρονας λόγους, οὓς εἴχατε τὴν ἐγγενῇ καλωσύνην νὰ μοῦ ἀπευθύνατε. Καὶ εὐχαριστῶ, ὁμοίως, διὰ τὴν περιβολὴν τῆς ἀλύσεως, ἣ ὁποία ἀποτελεῖ σύμβολον ἰσοβίου δεσμοῦ πρὸς τὸ Ἀνώτατον τοῦτο Πνευματικὸν Ἰδρυμα τῆς Χώρας.

Ἐπιθυμῶ ἐπίσης νὰ εὐχαριστήσω θερμῶς καὶ τὰ ἀξιότιμα μέλη τῆς Ἀκαδημίας διὰ τὴν τόσον εὐμενῇ δι' ἐμὲ ψῆφον των, ἣ ὁποία μοῦ ἐπιτρέπει νὰ ὁμιλῶ σήμερον ἀπὸ τοῦ ἐξόχως τιμητικοῦ καὶ διακεκριμένου τούτου βήματος. Καὶ ὑποβάλλω ὁμοίως τὰς εὐχαριστίας μου πρὸς τὸν ἐξοχώτατον Κύριον Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας καὶ τὴν Κυβέρνησιν, διότι ἐνθρεστήθησαν νὰ ἐπικυρώσουν τὴν ἐκλογήν μου.

Κύριε Λεωνίδα Ζέρβα. Γνωρίζω καλῶς τὴν λαμπρὰν πνευματικὴν καὶ ἐπιστημονικὴν δρᾶσιν σας καὶ τὸ ἐξαίρετον ἔργον τὸ ὁποῖον ἀπεδώσατε εἰς τὴν Χώραν ἀπὸ πολλαπλῶν σκοπιῶν. Εἶναι πλήρως γνωστὰ εἰς τοὺς Ἑλληνικούς, ἀλλὰ καὶ τοὺς Διεθνεῖς ἐπιστημονικοὺς κύκλους τὸ κῶρος σας, τὰ ἐπιτεύγματά σας καὶ ἡ ἐπιστη-